

Sygn. akt II K 276/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Kazberuk

Oskarżyciel prywatny: E. K.

po rozpoznaniu w dniach: 22.07.2014r., 23.09.2014r. i 06.11.2014r.

sprawy **I. B. (1)**

c. J. i E. z domu K.

ur. (...) R.

oskarżonej o to, że:

W dniu 14.04.2013r. w K. na klatce schodowej bloku przy ulicy (...) kopnęła E. K. naruszając w ten sposób jej nietykalność cielesną,

tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.

I. oskarżoną **I. B. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i na podstawie art. 217 § 2 k.k. odstępuje od wymierzenia kary;

II. na podstawie art. 631 k.p.k. w zw. z art. 628 pkt 2 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków.

II K 276/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. zamieszkuje w K. przy ulicy (...). Od 2013 r. toczył się jej proces rozwodowy z S. K.. Strony pozostawały w rozłączeniu i były silnie skonfliktowane. E. K. podejrzewała męża, że spotyka się z I. B. (1). Za radą swego pełnomocnika, postanowiła zrobić im zdjęcie, będące dowodem zdrady, w sprawie rozwodowej.

W dniu 13 kwietnia 2013 r. I. B. (1) wraz z dziećmi przebywała u B. Z. zamieszkującej w tym samym bloku mieszkalnym, co E. K.. Kobieta spędziła tam noc z 13 na 14 kwietnia 2013 r. E. K. była przekonana, że w mieszkaniu znajduje się także S. K.. Wspólnie ze swoją matką W. R. siedziały na klatce schodowej w pobliżu drzwi B. Z.. Około godz. 1.20 w nocy, w dniu 14 kwietnia 2013 r. E. K. zawiadomiła policję, że w mieszkaniu nr (...) u B. Z. przebywa mąż E. K. z kochanką. Nadto, że w mieszkaniu trwa libacja alkoholowa, a przebywają tam małoletnie dzieci.

Na miejsce interwencji udali się funkcjonariusze policji R. Ż. i A. Ż.. W mieszkaniu nie stwierdzili zakłócania ciszy nocnej, zbadana urządzeniem AlcoBlow B. Z. była trzeźwa. W domu obecny był jej konkubent L. C.. W trakcie rozmowy

z rozpytania ustalili, że E. K. czeka na dogodny moment, by zrobić zdjęcie swemu mężowi wraz z I. B. (1). Pouczyli wymienioną, że policja nie zajmuje się tego typu sprawami.

E. K. wraz z matką W. R. do rana siedziały pod drzwiami B. Z.. Gdy I. B. (1) około godziny 7.00 rano dnia 14 kwietnia 2013 r. wyszła z mieszkania, E. K. zrobiła jej zdjęcie telefonem komórkowym, pytając czy ładnie wyszła. I. B. (2) podbiegła do E. K. i zaczęła ją kopać. E. K. odepchnęła I. B. (1), a następnie odpowiedziała jej kopniakiem.

B. Z. wezwała na interwencję policję i wraz z dziećmi I. B. (1) oczekiwała na ich przyjazd przed blokiem. Około godz. 7.25 funkcjonariusze K. T. i K. K. (2) przyjechali do bloku na ulicy (...). Tam po rozmowie ze zgłaszającą interwencję B. Z., a także I. B. (1), E. K. i jej matką W. R. uzyskali dwie sprzeczne wersje zdarzeń. B. Z. i I. B. (1) twierdziły, że E. K. wszczęła awanturę, po czym kopała i szarpała I. B. (1), natomiast E. K. podała, że I. B. (1) zaatakowała ją po tym jak zrobiła jej zdjęcie.

Następnie B. Z. dokonała zgłoszenia, że prawdopodobnie E. K. dokonała uszkodzenia jej samochodu marki F. (...) o nr (...) 207, albowiem nosił on ślady zarysowania powłoki lakierniczej na pokrywie komory silnika, na całej długości lewych drzwi oraz na lewym tylnym błotniku.

W dniu 16 kwietnia 2013 r. E. K. udała się do lekarza, który stwierdził obrażenia ciała w postaci dwóch zasinień 1cm x 1,5 cm w 1/2 tylnej okolicy udowej prawej i 1/3 bliższej podudzia prawego.

Sprawa o uszkodzenie pojazdu B. Z. wraz z aktem oskarżenia z art. 288 §1 kk przeciwko E. K. została przekazana do Sądu Rejonowego w Kętrzynie i obecnie po uchyleniu sprawy do ponownego rozpoznania, toczy się pod sygn. 276/14.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : częściowe wyjaśnienia oskarżonej I. B. (1) k. 57-58, częściowe zeznania oskarżycielki prywatnej E. K. k. 58, częściowe zeznania B. Z. k. 77v – 78, 87-88, zeznania A. Ż. k. 90, 91v, R. Ż. k. 90, 91v, K. T. k. 91-91v, R. F. k. 58-59, K. K. (2) k. 71, 90, zaświadczenie lekarskie przedłożone przez E. K. k. 3, 76.

Oskarżona I. B. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że to E. K., zaatakowała ją, gdy ta wychodziła z mieszkania B. Z.. Najpierw zrobiła jej zdjęcie, a następnie kopnęła ją w krocze, powodując upadek ze schodków. Nie prowokowała i zaczepiała E. K. (wyjaśnienia k. 57-57v).

Sąd zważył, co następuje :

Przystępując do analizy dowodów zebranych w postępowaniu z oskarżenia prywatnego, podnieść należy, że niniejsza sprawa jest pochodną sprawy rozwodowej E. K.. Jak ustalono oskarżycielka prywatna upatrywała w osobie oskarżonej I. B. (1) przyczynę rozpadu swojego pożycia małżeńskiego. Zeznała, że gromadziła dowody, mające świadczyć, że jej małżonek spotyka się z inną kobietą. W nocy z 13 na 14 kwietnia 2014 r. siedziała pod drzwiami mieszkania B. Z., przekonana, że wewnątrz przebywa jej mąż w towarzystwie (...). Przyznała, że celem jej działania było zrobienie zdjęć wymienionym.

Okoliczność ta jest bezsporna. Potwierdzili ją wszyscy przesłuchani w sprawie świadkowie. E. K. czekała na dogodny moment, by zrobić zdjęcie oskarżonej. Zatem gdy ta wyszła z mieszkania, sfotografowała ją telefonem komórkowym. Sytuacja ta rozżłościła I. B. (1), która kierując się w stronę oskarżycielki, kopnęła ją. W odwecie E. K. również kopnęła I. B. (1). B. Z. wezwała na interwencję policję.

W ocenie Sądu nie polegają na prawdzie te wyjaśnienia oskarżonej, w których twierdzi, że to E. K. zaatakowała ją pierwsza. Celem E. K. było zrobienie zdjęć oskarżycielce prywatnej, co też uczyniła, nie zaś fizyczna napaść na jej osobę. Nie mniej jednak zachowanie E. K. było prowokacyjne. Wystarczy przypomnieć, że oskarżycielka prywatna całą noc siedziała pod drzwiami B. Z.. Podsluchiwała, co dzieje się wewnątrz, gdy zaś uznała, że w środku trwa libacja alkoholowa, wezwała policję. Pierwsza interwencja miała miejsce w nocy o godz. 1.20, następna o godz. 7.25 rano. (notatki urzędowe k. 66, 89). Jak zeznali policjanci podejrzenia E. K. nie znalazły pokrycia w rzeczywistości. W

mieszkańcu było cicho, dzieci spały, a dorosły domownik B. Z. była trzeźwa. Odnośnie I. B. (1) brak jest wzmianki w notatce na jej temat, również interweniujący policjanci R. Ż. i A. Ż. nie posiadali informacji w tym zakresie.

Zachowanie oskarżycielki prywatnej było nastawione na sfotografowanie oskarżonej, jak wychodzi z mieszkania wraz z S. K.. Niewątpliwie było to zachowanie zamierzone, zatem w pełni świadome. Można zdecydowanie stwierdzić, że z punktu widzenia ogólnie przyjętych i akceptowalnych norm postępowania było ono zaczepne i niewłaściwe. Oskarżycielka prywatna nie miała prawa robić zdjęć oskarżonej bez jej zgody. Niewątpliwie postępek E. K. mający cechy nagannej zaczepki, wzburzył I. B. (1) i skłonił ją do naruszenia jej nietykalności cielesnej. I. B. (1) kopnęła bowiem E. K.. Sytuację tę widziała matka E. K. W. R.. Z kolei E. K. odpowiedziała naruszeniem nietykalności cielesnej I. B. (1), którą również kopnęła. B. Z. relacjonowała, że oskarżycielka prywatna zaczęła szarpać za włosy oskarżoną, a następnie ją kopać. (k. 77v).

Do zeznań B. Z., W. R., a nawet samej oskarżycielki prywatnej, Sąd odniósł się z ostrożnością. Należy nie tracić z pola widzenia, że osoby te pozostają ze sobą w konflikcie. Zatem na zewnątrz przedstawiają sytuację z korzyścią dla osób dla których zeznają, piętując i akcentując niewłaściwe zachowanie strony przeciwnej.

Funkcjonariusze policji potwierdzili okoliczności zgłoszenia interwencji.

Świadek R. F. zeznała, że nie widziała, by doszło do naruszenia nietykalności cielesnej którejkolwiek ze stron. Słyszała jedynie na klatce schodowej odgłosy zakłócania ciszy nocnej, szum, stukanie. Widziała również siedzącą pod drzwiami B. Z. E. K. wraz z matką.

Zaświadczenie lekarskie datowane na dzień 16 kwietnia 2014 r. zawiera opis obrażeń doznanych przez oskarżycielkę prywatną w dniu 14 kwietnia 2013 r. Wynika z niego, że E. K. posiadała dwa zasinienia 1cm x 1,5 cm w 1/2 tylnej okolicy udowej prawej i 1/3 bliższej podudzia prawego. Zaświadczenie to potwierdza rodzaj doznanych obrażeń, nie dowodzi zaś, w jakich okolicznościach doszło do w/w obrażeń. E. K. podała, że została pobita, co znalazło odzwierciedlenie w zaświadczeniu. Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność w/w zaświadczenia.

Po analizie dowodów zgromadzonych w sprawie, Sąd uznał winę I. B. (1) za udowodnioną. W dniu 14 kwietnia 2013 r. na klatce schodowej bloku przy ulicy (...) kopnęła E. K. naruszając w ten sposób jej nietykalność cielesną, czym wypełniła znamiona art. 217§1 kk.

Naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 9 sierpnia 2012 r., II AKa 137/12, LEX nr 1217652).

Sąd w niniejszej sprawie odstąpił od wymierzenia kary wobec oskarżonej. Uznał bowiem, że działanie I. B. (1) nie różniło się w sposób istotny od rodzaju i sposobu zachowania się E. K., której prowokacyjne zachowanie było powodem naruszenia przez oskarżoną jej nietykalności cielesnej. W sprawie istnieje ścisły związek przyczynowo-skutkowy między zachowaniem się pokrzywdzonej i reakcją oskarżonej.

Sąd skorzystał z możliwości odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 217§2 kk, który stanowi, że jeżeli naruszenie nietykalności wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności, sąd może odstąpić od wymierzenia kary.

W niniejszym przypadku miała miejsce prowokacja ze strony E. K., a następnie retorsja. E. K. odpowiedziała również naruszeniem nietykalności cielesnej I. B. (1), czyli odpowiedziała czynem tego samego rodzaju. Opisana sytuacja faktyczna skłoniła Sąd do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o przepis art. 631 kpk w zw. z art. 628 pkt.2 kpk, obciążając oskarżoną kwotą 100 złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków.